

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ โดยใช้กลวิธีเอสคิวอาร์คิวซีคิว เรื่องการบวก ลบ คูณ หาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ต่ำ และเพื่อให้การวิจัยบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยได้แบ่งวิธีการดำเนินการวิจัยออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

- ขั้นที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน
- ขั้นที่ 2 การสร้างโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์
- ขั้นที่ 3 การทดลองใช้โปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์
- ขั้นที่ 4 การปรับปรุงโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์

ขั้นที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน เพื่อนำมาเป็นแนวคิดในการพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ ดังต่อไปนี้

- 1.1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับโปรแกรมการสอน รูปแบบการพัฒนาโปรแกรม และแบบจำลองของไทเลอร์ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 1.2 ศึกษาทฤษฎี แนวคิด หลักการ เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์
- 1.3 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ต่ำ
- 1.4 ศึกษาหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) และคู่มือครูคณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

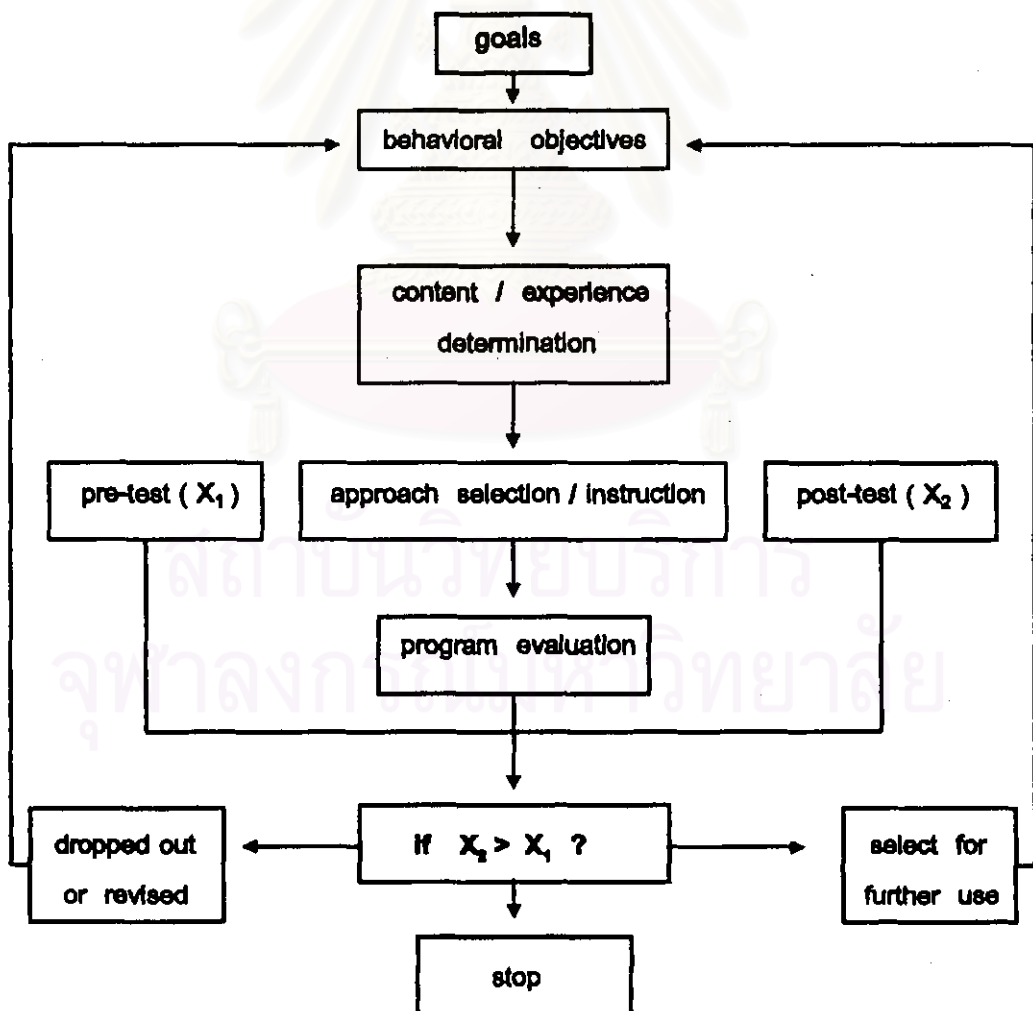
ขั้นที่ 2 การสร้างโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์

2.1 สร้างกรอบความคิดในการพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์

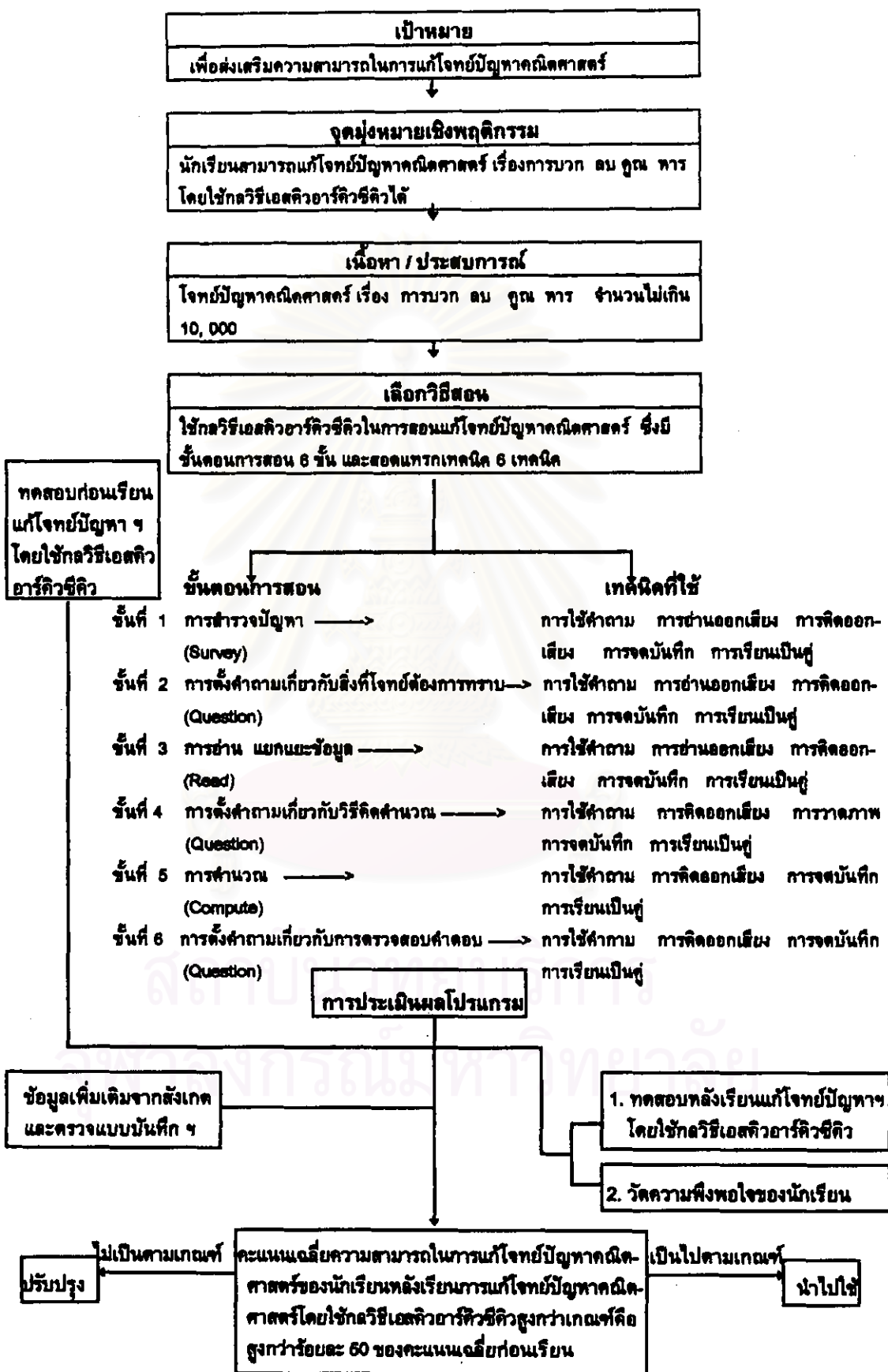
2.1.1 ผู้วิจัยสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน และแบบจำลองของไทเลอร์เพื่อใช้เป็นกรอบความคิดในการพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ ซึ่งนำเสนอไว้ในแผนภูมิที่ 3 ได้กรอบความคิดในการพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ ดังแสดงรายละเอียดในแผนภูมิที่ 4

แผนภูมิที่ 3 แบบจำลองของไทเลอร์

Tyler's Goal Attainment Model

แผนภูมิที่ 4 กรอบความคิดในการพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาภาคณิตศาสตร์

2.1.2 กำหนดส่วนประกอบของโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหา จากกรอบความคิดในการพัฒนาโปรแกรมดังกล่าว ผู้วิจัยจึงกำหนดส่วนประกอบของโปรแกรม ดังนี้

- 1) ชื่อโปรแกรม
- 2) หลักการและเหตุผล
- 3) เป้าหมาย
- 4) จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม
- 5) ลักษณะโปรแกรม
- 6) เนื้อหา
- 7) วิธีสอน
- 8) สื่อการเรียนการสอน
- 9) การประเมินผลการเรียนการสอน
- 10) การประเมินผลโปรแกรม

2.2 สร้างเอกสารการสอน

เอกสารการสอน มีดังนี้

2.2.1 แผนการสอน

2.2.2 แบบบันทึกกระบวนการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์

2.2.3 แบบสังเกตพฤติกรรมการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์

2.2.1 แผนการสอน

มีลักษณะและขั้นตอนในการสร้างดังนี้

ก. ลักษณะของแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วย ความคิดรวบยอด วัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และการประเมินการเรียนการสอน

ข. ขั้นตอนการสร้างแผนการสอน มีดังนี้

1) ศึกษาหลักสูตรคณิตศาสตร์ พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) คู่มือครูคณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์

2) วิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับโจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษา

ปีที่ 4 เรื่องการบวก ลบ คูณ หาร ในบทที่ 2 เรื่องการบวกและการลบ บทที่ 4, 8 เรื่องการคูณและการหาร บทที่ 5 เรื่องการวัดความยาว การชั่ง การตวง บทที่ 9 เรื่องเงินและการบันทึกรายรับ รายจ่าย และบทที่ 11 เรื่องเวลา ได้เนื้อหาเป็นเรื่องย่อยจำนวน 7 เรื่อง ดังนี้

- 2.1) โจทย์ปัญหาการบวก
- 2.2) โจทย์ปัญหาการลบ
- 2.3) โจทย์ปัญหาการบวก ลบ ระคน
- 2.4) โจทย์ปัญหาการคูณ
- 2.5) โจทย์ปัญหาการหาร
- 2.6) โจทย์ปัญหาการคูณ หาร ระคน
- 2.7) โจทย์ปัญหาการบวก ลบ คูณ หาร ระคน

3) วิเคราะห์จำนวนหลักเลขที่นำมาสร้างแผนการสอน เนื่องจากโปรแกรมนี้สร้างขึ้นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ต่ำ ดังนั้นจำนวนหลักเลขในแต่ละแผนควรจะต้องลดน้อยลงด้วย ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์จำนวนหลักเลขในคู่มือครูคณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และเปรียบเทียบจำนวนหลักเลขในคู่มือครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อกำหนดจำนวนหลักเลขที่เหมาะสม นำเสนอไว้ในตารางที่ 1 ดังต่อไปนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบจำนวนหลักเลขที่นำมาใช้ในการวางแผนการสอน

เนื้อหา	จำนวนหลักเลข		
	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (ปกติ)	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ปกติ)
การบวก	การบวกจำนวนซึ่งผลบวกมี จำนวนไม่เกิน 10,000 (ตัวตั้งและตัวบวกมีจำนวน ตั้งแต่ 1-4 หลัก)	ตัวตั้งและตัวบวกมีจำนวน ตั้งแต่ 2-4 หลัก	การบวกจำนวนซึ่งมีผล บวกมากกว่า 10,000 (ตัวตั้งและตัวบวกมีจำนวน ตั้งแต่ 1-5 หลัก)
การลบ	การลบจำนวนซึ่งมีตัวตั้งไม่ เกิน 10,000 (ตัวตั้งและ ตัวลบมีจำนวนตั้งแต่ 1-4 หลัก)	ตัวตั้งและตัวลบมีจำนวน ตั้งแต่ 2-4 หลัก	การลบจำนวนซึ่งมีตัวตั้ง มากกว่า 10,000 (ตัวตั้งและตัวลบมีจำนวน ตั้งแต่ 1-5 หลัก)
การคูณ	การหาผลคูณของจำนวนที่มี หลักเดียวกับจำนวนที่มี 3-4 หลัก (ตัวตั้งมีจำนวน ตั้งแต่ 3-4 หลัก ตัวคูณมี จำนวน 1 หลัก)	ตัวตั้งมีจำนวนตั้งแต่ 2-3 หลัก ตัวคูณมีจำนวน 1-2 หลัก	การหาผลคูณของจำนวนที่มี 2 หลักกับจำนวนที่มี 3 หลัก (ตัวตั้งมีจำนวน 3 หลัก ตัวคูณมีจำนวน 2 หลัก)
การหาร	การหาผลหารของจำนวนที่มี ตัวตั้งมี 2-4 หลักกับตัวหาร ที่มีหลักเดียว (ตัวตั้งมี จำนวนตั้งแต่ 2-4 หลัก ตัวหารมีจำนวน 1 หลัก)	ตัวตั้งมีจำนวนตั้งแต่ 2-3 หลัก ตัวหารมีจำนวน 1-2 หลัก	การหาผลหารซึ่งตัวตั้งเป็น จำนวนไม่เกิน 4 หลัก ตัวหารเป็นจำนวน 2-3 หลัก (ตัวตั้งมีจำนวน ตั้งแต่ 1-4 หลัก ตัว หารมีจำนวน 2-3 หลัก)

4) สร้างตารางและกำหนดจำนวนหลักเลขที่ใช้ในแต่ละแผนการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ต่ำ

5) สร้างแผนการสอน ตามลักษณะที่กำหนด จำนวน 21 ใช้เวลาทดลองแผนละ 3 คาบ ๆ ละ 20 นาที จำนวน 63 คาบ โดยมีเนื้อหาการบวก ลบ คูณ ทหาร ดังนี้

การแนะนำและสาธิตวิธีการเรียน 1 แผน

การวิเคราะห์โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ 4 แผน

โจทย์ปัญหาการบวก 2 แผน

โจทย์ปัญหาการลบ 2 แผน

โจทย์ปัญหาการบวก ลบ ระคน 2 แผน

โจทย์ปัญหาการคูณ 2 แผน

โจทย์ปัญหาการหาร 2 แผน

โจทย์ปัญหาการคูณ หาร ระคน 3 แผน

โจทย์ปัญหาการบวก ลบ คูณ หาร ระคน 3 แผน

แผนการสอนทั้ง 21 แผน มีเนื้อหา และรายละเอียด ดังนี้

แผนการสอนที่ 1 มารูจักกลวิธีเอสคิวอาร์คิวซีคิวกันแอะ
แนะนำและสาธิตวิธีการเรียน

แผนการสอนที่ 2 การวิเคราะห์โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ (SQ)
การอ่านออกเสียงโจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ให้ถูกวรรคตอน
การสำรวจคำ ประโยคที่มีปัญหา และทำความเข้าใจ
การหาข้อมูลที่โจทย์ต้องการทราบ

แผนการสอนที่ 3 การวิเคราะห์โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ (R)
การอ่าน แยกแยะข้อมูล
ข้อมูลที่โจทย์กำหนดให้
ข้อมูลที่จำเป็น
ข้อมูลที่ไม่จำเป็น

แผนการสอนที่ 4 การวิเคราะห์โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ (Q)
การเลือกใช้วิธีในการคำนวณ (บวก ลบ คูณ หาร)

แผนการสอนที่ 5 การวิเคราะห์โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ (C)

การเขียนโจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ให้เป็นประโยคสัญลักษณ์

แผนการสอนที่ 6 โจทย์ปัญหาการบวกขั้นตอนเดียว

การใช้กลวิธีเอสคิวอาร์คิวซีคิวแก่โจทย์ปัญหาการบวก

(ตัวตั้ง และตัวบวก มีจำนวนตั้งแต่ 2-4 หลัก)

แผนการสอนที่ 7 โจทย์ปัญหาการบวก 2 ขั้นตอน

การใช้กลวิธีเอสคิวอาร์คิวซีคิวแก่โจทย์ปัญหาการบวก

(ตัวตั้ง และตัวบวก มีจำนวนตั้งแต่ 2-3 หลัก)

แผนการสอนที่ 8 โจทย์ปัญหาการลบขั้นตอนเดียว

การใช้กลวิธีเอสคิวอาร์คิวซีคิวแก่โจทย์ปัญหาการลบขั้น

ตอนเดียว (ตัวตั้ง และตัวลบ มีจำนวนตั้งแต่ 2-4 หลัก)

แผนการสอนที่ 9 โจทย์ปัญหาการลบ 2 ขั้นตอน

การใช้กลวิธีเอสคิวอาร์คิวซีคิวแก่โจทย์ปัญหาการลบ 2

ขั้นตอน (ตัวตั้ง และตัวลบ มีจำนวนตั้งแต่ 2-3 หลัก)

แผนการสอนที่ 10 โจทย์ปัญหาการบวก ลบ ระคน

การใช้กลวิธีเอสคิวอาร์คิวซีคิวแก่โจทย์ปัญหาการบวก ลบ

ระคน (ตัวตั้ง ตัวบวกและตัวลบ มีจำนวนตั้งแต่ 2-3

หลัก)

แผนการสอนที่ 11 โจทย์ปัญหาการบวก ลบ ระคน

การใช้กลวิธีเอสคิวอาร์คิวซีคิวแก่โจทย์ปัญหาการบวก ลบ

ระคน (ตัวตั้ง ตัวบวกและตัวลบ มีจำนวนตั้งแต่ 2-4

หลัก)

แผนการสอนที่ 12 โจทย์ปัญหาการคูณขั้นตอนเดียว

การใช้กลวิธีเอสคิวอาร์คิวซีคิวแก่โจทย์ปัญหาการคูณขั้น

ตอนเดียว (ตัวตั้งมีจำนวนตั้งแต่ 2-3 หลัก ตัวคูณมี

จำนวนตั้งแต่ 1-2 หลัก)

แผนการสอนที่ 13 โจทย์ปัญหาการคูณ 2 ขั้นตอน

การใช้กลวิธีเอสคิวอาร์คิวซีคิวแก่โจทย์ปัญหาการคูณ 2

ขั้นตอน (ตัวตั้งมีจำนวนตั้งแต่ 2-3 หลัก ตัวคูณมี

จำนวน 1 หลัก)

แผนการสอนที่ 14 โจทย์ปัญหาการหาร

การใช้กลยุทธ์เอสคิวอาร์คิวซีคิวแก้โจทย์ปัญหาการหาร

(ตัวตั้งมีจำนวนตั้งแต่ 2-3 หลัก ตัวหารมีจำนวน 1 หลัก)

แผนการสอนที่ 15 โจทย์ปัญหาการหาร

การใช้กลยุทธ์เอสคิวอาร์คิวซีคิวแก้โจทย์ปัญหาการหาร

(ตัวตั้งมีจำนวนตั้งแต่ 2-4 หลัก ตัวหารมีจำนวน 2 หลัก)

แผนการสอนที่ 16 โจทย์ปัญหาการคูณ หาร ระคน

การใช้กลยุทธ์เอสคิวอาร์คิวซีคิวแก้โจทย์ปัญหาการคูณ หาร

ระคน (ตัวตั้งมีจำนวนตั้งแต่ 2 หลัก ตัวคูณและตัวหาร มีจำนวน 1 หลัก)

แผนการสอนที่ 17 โจทย์ปัญหาการคูณ หาร ระคน

การใช้กลยุทธ์เอสคิวอาร์คิวซีคิวแก้โจทย์ปัญหาการคูณ หาร

ระคน (ตัวตั้งมีจำนวนตั้งแต่ 3 หลัก ตัวคูณและตัวหาร มีจำนวน 1 หลัก)

แผนการสอนที่ 18 โจทย์ปัญหาการคูณ หาร ระคน

การใช้กลยุทธ์เอสคิวอาร์คิวซีคิวแก้โจทย์ปัญหาการคูณ หาร

ระคน (ตัวตั้งมีจำนวนตั้งแต่ 2-3 หลัก ตัวคูณและตัวหาร มีจำนวน ตั้งแต่ 1-2 หลัก)

แผนการสอนที่ 19 โจทย์ปัญหาการบวก ลบ คูณ หาร ระคน

การใช้กลยุทธ์เอสคิวอาร์คิวซีคิวแก้โจทย์ปัญหาการบวก ลบ

คูณ หาร ระคน (การบวกและการลบ ตัวตั้ง ตัวบวก และตัวลบ มีจำนวนตั้งแต่ 2-3 หลัก การคูณและการหาร ตัวตั้งมีจำนวน 2 หลัก ตัวคูณและตัวหารมีจำนวน 1 หลัก)

แผนการสอนที่ 20 โจทย์ปัญหาการบวก ลบ คูณ หาร ระคน

การใช้กลยุทธ์เอสคิวอาร์คิวซีคิวแก้โจทย์ปัญหาการบวก ลบ

คูณ หาร ระคน (การบวกและการลบ ตัวตั้ง ตัวบวก และตัวลบมีจำนวนตั้งแต่ 2-3 หลัก การคูณและการหาร ตัวตั้งมี จำนวนตั้งแต่ 2-3 หลัก ตัวคูณและตัวหารมี จำนวน 1 หลัก)

แผนการสอนที่ 21 โจทย์ปัญหาการบวก ลบ คูณ ทหาร ระคน

การใช้กลวิธีเอสคิวอาร์คิวซีคิวแก่โจทย์ปัญหาการบวก ลบ คูณ ทหาร ระคน (การบวกและการลบ ตัวตั้ง ตัวบวก และตัวลบมี จำนวนตั้งแต่ 2-4 หลัก การคูณและการหาร ตัวตั้งมีจำนวน ตั้งแต่ 2-3 หลัก ตัวคูณและตัวหารมี จำนวนตั้งแต่ 1-2 หลัก)

6) นำแผนการสอนที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบ และพิจารณาความเหมาะสม ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับความคิดรวบยอด วัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม การเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และประเมินผลการเรียนการสอน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่อง

7) นำแผนการสอนดังกล่าว จำนวน 2 แผน ไปทดลองกับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ 30 คน โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง สังกัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี ซึ่งเป็นนักเรียนที่เคยทำแบบสอบความสามารถพื้นฐาน ในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์มาแล้ว เพื่อศึกษาความเหมาะสมของเนื้อหา กิจกรรม และเวลาที่ใช้ในแต่ละกิจกรรมก่อนนำไปใช้กับตัวอย่างประชากร

2.2.2 แบบบันทึกกระบวนการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์

มีลักษณะและขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

ก. ลักษณะของแบบบันทึกกระบวนการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์

ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์

ส่วนที่ 2 คำถามให้นักเรียนรายงานกระบวนการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์

ส่วนที่ 3 แสดงวิธีทำและหาคำตอบ

ข. ขั้นตอนในการสร้างแบบบันทึกกระบวนการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์

1) ศึกษาหลักสูตร คู่มือครู หนังสือเรียนคณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษา

ศึกษาปีที่ 4

2) กำหนดโจทย์ปัญหาเกี่ยวกับการบวก ลบ คูณ ทหารให้สอดคล้อง

กับแผนการสอนที่สร้างขึ้น

3) สร้างแบบบันทึกกระบวนการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์

- 4) นำแบบบันทึกกระบวนการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ไปให้ ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและพิจารณา
- 5) นำแบบบันทึกกระบวนการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์มา ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ
- 6) นำแบบบันทึกกระบวนการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ไปทดลอง ใช้ร่วมกับแผนการสอน
- 7) นำแบบบันทึกกระบวนการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์มา ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง

2.2.3 แบบสังเกตพฤติกรรมการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์

มีลักษณะและขั้นตอนในการสร้างดังนี้

ก. ลักษณะของแบบสังเกตพฤติกรรมการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ประกอบด้วย ชื่อ โปรแกรมที่ วัน เดือน ปี และ คำชี้แจงในการสังเกตพฤติกรรม

ส่วนที่ 2 ประกอบด้วย รายชื่อ และพฤติกรรมของนักเรียนที่ สังเกต

ข. ขั้นตอนในการสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์

1) ศึกษาเอกสาร ที่เกี่ยวกับการสร้างแบบสังเกต

2) กำหนดรูปแบบหรือลักษณะของแบบสังเกต

3) กำหนดรายการพฤติกรรมของนักเรียนที่จะสังเกตให้ครอบคลุม

กิจกรรมและเทคนิคที่ใช้ทั้ง 6 เทคนิค

4) สร้างแบบสังเกตตามรูปแบบและรายการพฤติกรรมที่กำหนด

แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจพิจารณา ความเหมาะสม การใช้ภาษา รูปแบบ รายการพฤติกรรม ที่สังเกต แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง

5) นำแบบสังเกตดังกล่าว ไปทดลองใช้ร่วมกับแผนการสอน จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.3 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อคัดเลือกนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คณิตศาสตร์ต่ำ และประเมินผลโปรแกรม เครื่องมือที่ใช้มีดังนี้

2.3.1 แบบทดสอบความสามารถพื้นฐานในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์

2.3.2 แบบสอบความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์

2.3.3 แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์

2.3.1 แบบสอบความสามารถพื้นฐานในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์

ลักษณะและขั้นตอนในการสร้างมีดังนี้

ก. ลักษณะของแบบสอบความสามารถพื้นฐานในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์

1) เป็นแบบสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 25 ข้อ

2) เป็นโจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์เรื่องการบวก ลบ คูณ ทหาร ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

3) เกณฑ์ในการให้คะแนนแบบสอบ คือ เลือกคำตอบถูกต้องให้ 1 คะแนน เลือกคำตอบผิด หรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน

ข. ขั้นตอนในการสร้างแบบสอบความสามารถพื้นฐานในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ มีดังนี้

1) ศึกษาหลักเกณฑ์ในการสร้างแบบสอบ เทคนิคการเขียนข้อสอบปรนัยชนิดเลือกตอบจากหนังสือ และเอกสารต่าง ๆ

2) สร้างตารางพิจารณากำหนดหน้าหนักของข้อสอบจากจุดประสงค์ และเนื้อหา เพื่อกำหนดอัตราส่วนของข้อสอบที่เหมาะสม

3) สร้างแบบสอบความสามารถพื้นฐานในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์จากอัตราส่วนที่ได้ เป็นแบบสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 35 ข้อ ซึ่งเป็นโจทย์ปัญหาเรื่องการบวก ลบ คูณ ทหาร

4) นำแบบสอบความสามารถพื้นฐานในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจในด้านความสอดคล้องของเนื้อหา กับจุดประสงค์ ความเหมาะสมของตัวเลือก ตัวลวง เวลา และภาษาที่ใช้ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง

5) นำแบบสอบความสามารถพื้นฐานในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี จำนวน 60 คน ซึ่งเป็นโรงเรียนที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์อยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกับโรงเรียนวัดควนวิเศษ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ

6) นำผลสอบมาวิเคราะห์เพื่อหาระดับความยาก และอำนาจจำแนกของแบบสอบ ได้ข้อสอบจำนวน 25 ข้อ โดยคัดเลือกข้อที่มีความยากระหว่าง 0.20 - 0.80 เนื่องจากเป็นข้อสอบที่มีความยากง่ายพอเหมาะ และมีอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ซึ่งถือว่าเป็นแบบสอบที่มีอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ และถ้ามีค่าตั้งแต่ 0.40 ขึ้นไปถือว่าเป็นอำนาจจำแนกดีมาก (วรรณปริญญ์, 2528)

7) นำแบบสอบความสามารถพื้นฐานในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ที่ได้ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี จำนวน 60 คน ซึ่งไม่ใช่ นักเรียนกลุ่มเดิม

8) นำคะแนนของแบบสอบความสามารถพื้นฐานในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ที่ได้มาหาค่าความเที่ยงโดยใช้สูตรของ กูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson reliability) ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของแบบสอบฉบับดังกล่าวเท่ากับ 0.70 ค่าความยากระหว่าง 0.23 - 0.73 และอำนาจจำแนกระหว่าง 0.25 - 0.75 ซึ่งเป็นแบบสอบที่มีความยาก และอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ และมีค่าความเที่ยงสูงพอที่จะเชื่อได้ว่า คะแนนที่ได้จากการทดสอบแทนระดับความสามารถของผู้ถูกวัดได้

2.3.2 แบบสอบความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์

ลักษณะและขั้นตอนในการสร้างมีดังนี้

ก. ลักษณะของแบบสอบความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์

มี 3 ฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบสอบการวิเคราะห์โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ เป็นแบบสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 15 ข้อ เกณฑ์การให้คะแนนคือ ตอบถูกต้องให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน

ฉบับที่ 2 แบบสอบการหาค่าตอบการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ เป็นแบบสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 15 ข้อ เกณฑ์การให้คะแนนคือ ตอบถูกต้องให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน

ฉบับที่ 3 แบบสอบการแสดงวิธีทำในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ เป็นแบบสอบอัตนัย จำนวน 5 ข้อ เกณฑ์ในการให้คะแนนคือ คะแนนเต็มข้อละ 6 คะแนน โดยกำหนดสัดส่วนของคะแนนไว้ดังนี้ เขียนสิ่งที่โจทย์ต้องการทราบถูกต้องให้ 1 คะแนน เขียนข้อมูลที่จำเป็นถูกต้องให้ 1 คะแนน เขียนวิธีที่ใช้ในการคำนวณและประโยคสัญลักษณ์ถูกต้องให้ 1 คะแนน แสดงวิธีทำถูกต้องให้ 2 คะแนน หากผลลัพธ์ถูกต้องและเขียนความเป็นไปได้ของคำตอบได้เหมาะสม

ให้ 1 คะแนน ไม่ทำให้อะไร 0 คะแนน

ข. ขั้นตอนในการสร้างแบบสอบความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหา
คณิตศาสตร์ มีดังนี้

1) ศึกษาหลักเกณฑ์ในการสร้างแบบสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ
และแบบสอบอัตนัย แสดงวิธีทำ

2) ศึกษาลักษณะโจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์เรื่องการบวก ลบ คูณ ทหาร

3) สร้างตารางในการพิจารณากำหนดหน้าหนึ่งของแบบสอบจาก
เนื้อหา และจุดประสงค์ในแต่ละแผน

4) สร้างแบบสอบความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์
ให้ครอบคลุมเนื้อหา การบวก ลบ คูณ ทหาร โดยออกแบบสอบฉบับที่ 1 จำนวน 25 ข้อ ฉบับที่ 2
จำนวน 30 ข้อ และฉบับที่ 3 จำนวน 10 ข้อ

5) นำแบบสอบความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ที่
สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจพิจารณา ด้านความตรงตามเนื้อหา จุดประสงค์ เวลาและภาษาที่ใช้
จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง

6) นำแบบสอบความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์
ทั้ง 3 ฉบับ ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนโรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง ซึ่งเป็น
นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ต่ำ จำนวน 30 คน และผ่านการเรียนโจทย์ปัญหา
คณิตศาสตร์เรื่องการบวก ลบ คูณ มาแล้ว เพื่อประเมินความยาก ยานาจจำแนก ความเหมาะสมกับ
เวลาและภาษาที่ใช้

7) นำผลการสอบความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหา
คณิตศาสตร์ มาวิเคราะห์รายข้อ เพื่อหาความยาก และอำนาจจำแนก โดยใช้สูตรของจอห์นสัน
(Johnson) คัดเลือกแบบสอบเอาไว้ตามเกณฑ์ คือ มีความยากระหว่าง 0.20 - 0.80 และ
อำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ได้แบบสอบฉบับที่ 1,2 จำนวนฉบับละ 15 ข้อ และฉบับที่ 3
จำนวน 5 ข้อ

8) นำแบบสอบความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์
ทั้ง 3 ฉบับ ไปทดลองใช้กับนักเรียนโรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง เป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนคณิตศาสตร์ต่ำอีกกลุ่มหนึ่ง ซึ่งได้คะแนนจากการทำแบบสอบความสามารถพื้นฐานในการแก้
โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ใกล้เคียงกับนักเรียนกลุ่มแรก จำนวน 30 คน โดยที่แบบสอบฉบับที่ 1 และ
2 หาความเที่ยงโดยใช้สูตรของ คูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson reliability) ส่วนฉบับที่ 3

คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง ความยาก และ ยานาจจำแนกของแบบสอบฉบับที่ 1, 2 และ 3 ตามลำดับดังนี้ ฉบับที่ 1 มีสัมประสิทธิ์ความเที่ยง 0.63 ความยากระหว่าง 0.23 - 0.67 และยานาจจำแนกระหว่าง 0.27 - 0.47 ฉบับที่ 2 มีสัมประสิทธิ์ความเที่ยง 0.70 ความยากระหว่าง 0.30 - 0.73 และยานาจจำแนกระหว่าง 0.27 - 0.53 ฉบับที่ 3 มีสัมประสิทธิ์ความเที่ยง 0.93 ความยากระหว่าง 35.74 - 46.37 และยานาจจำแนกระหว่าง 28.33 - 41.61

2.3.3 แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ มีลักษณะและขั้นตอนในการสร้างดังนี้

- 1) ศึกษาหลักเกณฑ์ในการสร้างแบบวัดความพึงพอใจจากหนังสือเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล
- 2) กำหนดและสร้างแบบวัดความพึงพอใจ โดยมี 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบปลายปิดชนิดมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ส่วนตอนที่ 2 เป็นแบบปลายเปิด เกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะอื่น ๆ
- 3) นำแบบวัดความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบพิจารณา และให้คำแนะนำเกี่ยวกับข้อคำถาม ความเหมาะสม ภาษาที่ใช้ แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องก่อนนำไปใช้จริง

ขั้นที่ 3 การทดลองใช้โปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์

3.1 ประชากรและตัวอย่างประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ต่ำ จำนวน 63 คน ปีการศึกษา 2539 โรงเรียนวัดควนวิเศษ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตรัง

โรงเรียนนี้มีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 5 ห้องเรียน รวม 198 คน ผู้วิจัยวัดความสามารถพื้นฐานของนักเรียนทั้งหมด โดยวัดเฉพาะด้านความสามารถพื้นฐานในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์เรื่องการบวก ลบ คูณ หาร ซึ่งใช้แบบสอบความสามารถพื้นฐานในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ แล้วคัดเลือกนักเรียนที่ได้คะแนนอยู่ในช่วง Z score -0.5 ถึง -1.5 ปรากฏว่ามีนักเรียนที่ได้คะแนนอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จำนวน 63 คน คือได้คะแนนอยู่ในช่วง 5-8 คะแนน

จากคะแนนเต็ม 25 คะแนน หลังจากนั้นผู้วิจัยคัดเลือกนักเรียนจำนวนดังกล่าว โดยสอบถามความสนใจของนักเรียนและการสนับสนุนของผู้ปกครอง มีนักเรียนสมัครใจเรียนสมัครใจเรียน 45 คน ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยการจับสลาก ได้ตัวอย่างประชากรที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ต่ำ จำนวน 32 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

3.2.1 แบบสอบถามความสามารถพื้นฐานในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์

3.2.2 แบบสอบถามความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ มีจำนวน 3 ฉบับ

ฉบับที่ 1 แบบสอบถามวิเคราะห์โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์

ฉบับที่ 2 แบบสอบถามหาคำตอบการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์

ฉบับที่ 3 แบบสอบถามแสดงวิธีทำในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์

3.2.3 แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์

3.3 เอกสารการสอน ประกอบด้วย

3.3.1 แผนการสอน

3.3.2 แบบบันทึกกระบวนการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์

3.3.3 แบบสังเกตพฤติกรรมการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์

3.4 วิธีดำเนินการ

3.4.1 นำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย ส่งถึงผู้อำนวยการโรงเรียนวัดควนวิเศษ ตั้งกักสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ

3.4.2 คัดเลือกนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ต่ำ จำนวน 32 คน เป็นตัวอย่างประชากร

3.4.3 วัดความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ ของตัวอย่างประชากร ก่อนเรียนการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ โดยใช้กลยุทธ์เชควอร์คิวซีคิว (Pre-test) โดยใช้แบบสอบถามความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ ทั้ง 3 ฉบับ ปรากฏว่า ได้ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียน ฉบับที่ 1, 2 และ 3 ตามลำดับดังนี้ 5.50, 5.07 และ 7.80 รวมค่าเฉลี่ยของคะแนนทั้ง 3 ฉบับเท่ากับ 18.37 คะแนนจากคะแนนเต็ม 60 คะแนน ผู้วิจัยนำคะแนนดังกล่าวมากำหนดเป็นเกณฑ์

โดยกำหนดคะแนนให้สูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียน ร้อยละ 50 จึงได้คะแนนเกณฑ์เท่ากับ 27.56 คะแนน

3.4.4 ดำเนินการสอนตัวอย่างประชากร จำนวน 32 คน ตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ใช้เวลาทดลอง 5 สัปดาห์ ๆ ละ 5 วัน ๆ ละ 3 คาบ ๆ ละ 20 นาที รวมเป็น 63 คาบ (21 ชั่วโมง) โดยจัดเป็นกิจกรรมอิสระนอกเวลาเรียน คือช่วงเวลา 15.30-16.30 น. ตั้งแต่วันจันทร์-วันศุกร์ รวมการสอนก่อนเรียนและหลังเรียนอีกประมาณ 18 คาบ (8 ชั่วโมง) รวมเวลาดำเนินการทดลองทั้งสิ้น 81 คาบ (27 ชั่วโมง) โดยทำการทดลองในปีการศึกษา 2539 ตั้งแต่วันที่ 17 มกราคม 2540 ถึงวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2540

ในระหว่างดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลอื่น ๆ เพิ่มเติม โดยการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนจากแบบสังเกตพฤติกรรมการแก้ปัญหาของนักศึกษาคณิตศาสตร์ ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เพื่อนำข้อมูลที่ได้อื่นไปใช้ประกอบการอภิปรายผลต่อไป

3.4.5 หลังจากเสร็จสิ้นการทดลองแล้ว ผู้วิจัยวัดความสามารถในการแก้ปัญหาของนักศึกษาคณิตศาสตร์ของตัวอย่างประชากรหลังเรียนการแก้ปัญหาของนักศึกษาคณิตศาสตร์ โดยใช้กลวิธีเอสคิวอาร์ทีวซีทีว (Post-test) โดยใช้แบบสอบถามความสามารถในการแก้ปัญหาของนักศึกษาคณิตศาสตร์ชุดเดิมรวมทั้งวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาของนักศึกษาคณิตศาสตร์

3.4.6 เก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำมาวิเคราะห์ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่างประชากร จำนวน 32 คน แต่นำข้อมูลของตัวอย่างประชากรมาวิเคราะห์เพียง 30 คน เนื่องจากตัวอย่างประชากร จำนวน 2 คน ขาดเรียนหลายครั้ง

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 คำนวณค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาของนักศึกษาคณิตศาสตร์ก่อนและหลังเรียนการแก้ปัญหาของนักศึกษาคณิตศาสตร์ โดยใช้กลวิธีเอสคิวอาร์ทีวซีทีว

3.5.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการแก้ปัญหาของนักศึกษาคณิตศาสตร์ก่อนและหลังเรียนการแก้ปัญหาของนักศึกษาคณิตศาสตร์โดยใช้กลวิธีเอสคิวอาร์ทีวซีทีวกับเกณฑ์ที่กำหนด โดยการทดสอบค่าที (t-test) ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

3.5.3 หาจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่มีความพึงพอใจต่อโปรแกรมในระดับปานกลางขึ้นไป

ตอนที่ 1 เป็นแบบปลายเปิดชนิดมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากนั้นนำค่าเฉลี่ยมาหาระดับความพึงพอใจ โดยพิจารณาจากเกณฑ์ต่อไปนี้

4.50 - 5.00	พึงพอใจในระดับมากที่สุด
3.50 - 4.49	พึงพอใจในระดับมาก
2.50 - 3.49	พึงพอใจในระดับปานกลาง
1.50 - 2.49	พึงพอใจในระดับน้อย
1.00 - 1.49	พึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

จากนั้นหาค่าร้อยละของนักเรียนที่มีระดับความพึงพอใจต่อโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาปัญหาคณิตศาสตร์

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับปัญหา และข้อเสนอแนะ นำเสนอโดยใช้ความเรียง และนำไปประกอบการอภิปรายผลและปรับปรุงโปรแกรมให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

4. การปรับปรุงโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์

ดำเนินการตามลำดับขั้นต่อไปนี้

4.1 การนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ โดยการพิจารณาจากข้อมูลต่าง ๆ ดังนี้

4.1.1 ผลการทดลอง เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่ คือ คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการแก้ปัญหาหลังเรียนแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ โดยใช้กลยุทธ์เอสคิวอาร์ทีวซีคิวสูงกว่าร้อยละ 50 ของคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน

4.1.2 แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ โดยพิจารณาว่านักเรียนร้อยละ 80 มีความพึงพอใจต่อโปรแกรมอยู่ในระดับปานกลางขึ้นไปหรือไม่

4.1.3 ข้อมูลอื่น ๆ เพิ่มเติมในระหว่างดำเนินการทดลอง ได้แก่ ข้อมูลจาก การสังเกตพฤติกรรมในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ และข้อมูลจากการตรวจแบบบันทึกกระบวนการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์

4.2 การเสนอโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ที่ สมบูรณ์ไว้ใช้ต่อไป